

KÄYNNISSÄ OLEVIA TUTKIMUKSIA

Tutkimus ”Amerikansuomalaisista lauluista”

Turun yliopiston Folkloristiikan laitoksella on valmisteilla opinnäytetyö aiheesta ”Amerikansuomalaiset siirtolaislaulut vuosina 1890-1930”. Tarkoituksena on laulujen avulla tutkia sitä, miten siirtolainen koki muuttuvan elämäntilanteensa, miten se häneen vaikutti ja miten hän kuvaa lauluissaan olemistaan ja elämistään USA:ssa.

Pyydän kohteliaimmin niitä henkilöitä, joilla on tiedossaan tai hallussaan aiheeseen liittyvää materiaalia (levyjä, laulukirjoja yms.) ottamaan yhteyttä tutkimuksen tekijään osoitteella

Juha Niemelä
Yo-kylä 4 B 6
20510 Turku 51
(tai
os.siht. Maija-Liisa Kalhama
Siirtolaisuusinstituutti
Piispankatu 3
20500 Turku)

Tutkimuksen käyttöön lainattu materiaali palautetaan käytön jälkeen.

*”Amerikkaan minä menen aivan rahan tähden.
Ja vielä veisun kirkaasen kun tästä kylästä lähden.*

*Amerikan flikkain huulet on kuin syltynrasva.
Fiikunoita, rusinoita Amerikas’ kasvaa.*

*Amerikan meren yli on tervattu touvi.
Sitä myöten poiat pyörii Amerikan krouviin.*

*Musta meri sininen ja siniseltä siintää
Amerikan ylävuorilla Kultamaalilta kiiltää.*

*Iloisella mielellä ja nauravalla suulla.
Jätän minä tämän kylän vaikkei taitta luulla.”*

Lainaus teoksesta Simo Westerholm, Reissaavaisen laulu Amerikkaan, Kaustinen 1983.

Juhannusilta

John E. Ketonen.

*Tyyntä iltaa, puun ei oksa, lehti liikahtele,
vesi niinkuin peili, ei nyt värähtele.
Siellä, täällä, kokkovalon loimut,
vielä äsken kiurun ääni soinut.
Yöhön yhtyy illan kuulakkuus,
Juhannuksen juhla saapui uus.*

*Niin se saapui, juhla Suomen suven.
juhla riemun, laulun, kokkotulen.
Saapui tuomenkukat tullessaan,
viherjouti niityt koivuillaan.
Saapui riemun sanoin – kaikkein kuulla,
puhui onnen, suven armaan suulla.*

*Päivävalo kättä toiselleen,
antaa kesken lyhyen hämärteen.
Vilja, heinä, tuskin laskee pään,
kun jo herää aamuun heleään.
Kultaisina säteet kimmeltää,
metsän huilut virttä visertää.*

*Kuulet nuorten äänet karkelon,
ilmisen ja luonnon onni on.
Kun on lyhyt suven armaan aika,
siks' niin soittaa heljä riemun taika.
Soittaa suvi Suomen lapsillen,
soita heillekin jo riemuiten.*

*Soita suvi, juhla juhannus,
arkipäivän pois on taivallus.
Soita rinnat raskaat keveäksi,
surun laulut soita heleäksi.
Soita päivää, pitkä, auringon,
juhannuksen suuri juhla on.*

Runo on julkaistu New Yorkin Uutisten
kustantamassa Juhannusviestissä v. 1949.
(Siirtolaisuusinstituutin arkisto SI/A/8/1975)

Dear Uncle

*Letters by J.K. Nikander and other pioneer pastors,
Translated by Raymond W. Wargelin.
New York Mills, 1984, 106 p.*

The "Dear-Uncle Letters" were written by pastors of the Church of Finland while serving their scattered countrymen in the United States during the years 1885 to 1901. All of the letters were addressed to Director K. G. Tötterman of the Mission Society of Finland. The writers of these letters were the actual pioneers of organized church work among the Finnish evangelical Lutherans in the United States and Canada.

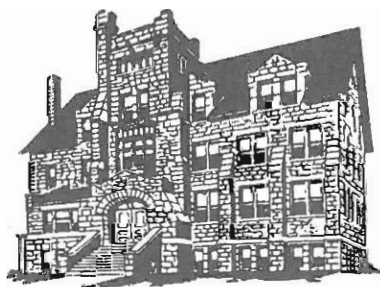
The majority of the "Dear-Uncle Letters" were written by Juho Kustaa Nikander, who became the first president of the Suomi Synod (1890 to 1898; 1902 to 1918) as well as president of Suomi College, in Hancock, Michigan.

The other pastors were K.L. Tolonen (Bethel Lutheran of Ishpeming, Mich. and Synod president, 1898 to 1902), Apeli Kivioja (Bethany Lutheran, Ashtabula, Ohio) and Matti Tarkkanen (Finnish Seamen's Mission, San Francisco, California).

Since there is very little correspondence known to be extant in the United States of the pioneer generation of Finnish evangelical Lutheran pastors, these letters are particularly significant.

DEAR UNCLE

LETTERS BY J. K. NIKANDER
AND OTHER PIONEER PASTORS

Translated by
RAYMOND W. WARGELIN